

בעניין: עתירה עפ"י חוק חופש המידע, התשנ"ח - 1998

העותרת: גישה – מרכז לשמירה על הזכות לנוע (ע"ר)

ע"י ב"כ עוה"ד מיכל לופט ו/או מעין נייזנה ו/או טליה רמתי ו/או נעמי הגר ו/או
איתן דיאמונד מ"גישה - מרכז לשמירה על הזכות לנוע"
רחוב הרכבת 42
תל אביב, 6777008
טלפון: 03-6244120; פקס: 03-6244130

- נגד -

המשיבים: 1. מתאם פעולות הממשלה בשטחים (מתפ"ש)

2. הממונה על יישום חוק חופש המידע במתפ"ש

כולם ע"י פרקליטות מחוז תל אביב (אזרחי)
בית קרדון, דרך מנחם בגין 154, מיקוד 6492107, תל אביב

עתירה לפי חוק חופש המידע

מוגשת בזאת עתירה לפי סעיף 17 לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 (להלן: **חוק חופש המידע**, **החוק**). בית המשפט הנכבד מתבקש לחייב את המשיבים להשיב לבקשת העותרת, שעניינה קבלת מידע בנוגע לנהלי עבודת מנהלת התיאום והקישור לרצועת עזה (להלן: **מת"ק עזה**), בטיפול בבקשות המועברות על-ידי הוועדה האזרחית הפלסטינית (להלן: **הוועדה**) בנושא הסדרת יציאתם של תושבים פלסטינים מרצועת עזה (להלן: **הבקשה**).

כמו כן מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבים לפרסם באפיקים הרלוונטיים, לרבות באתר האינטרנט שלהם, את נוהל העבודה מול הוועדה האזרחית הפלסטינית ככל שישנו, וכן לפרסם את כל ההנחיות המינהליות הכתובות שעל פיהן הם פועלים כמצוות סעיף 6(א) לחוק.

הבקשה הופנתה למשיבים ביום 9.12.2014. אף שעברו שבעה חודשים מאז נשלחה הבקשה, טרם נתקבל מענה מאת המשיבים, וזאת בניגוד להוראות חוק חופש המידע.

העתק בקשת העותרת לפי חוק חופש המידע מצ"ב ומסומן נספח ע/1.

כמו כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבים בהוצאות העותרת, לרבות שכר טרחת עורך דין.

התשתית העובדתית

הצדדים

1. **העותרת** (להלן: **עמותת גישה**) הינה עמותה ישראלית, שמטרתה להגן על זכויות אדם בישראל ובשטחים הנתונים לשליטתה, ביניהן הזכות לחופש התנועה.

2. **המשיב 1** (להלן: **מתאם פעולות הממשלה בשטחים** או **המתפ"ש**) הוא גוף ממשלתי, הכפוף

למשרד הביטחון, והינו האחראי על יישום מדיניות ממשלת ישראל בשטחים הכבושים. המתפ"ש אמון בין היתר על קביעת סדרי העבודה ופיקוח על פעילותו של מת"ק עזה, ומקום מושבו בקריה בתל-אביב.

3. **המשיב 2** הוא הממונה על יישום חוק חופש המידע במתפ"ש וכן קצין פניות הציבור במתפ"ש (להלן: **הממונה**). במסגרת תפקידו אחראי המשיב 2 על קבלת בקשות לפי חוק חופש המידע ועל מתן מענה למגישי הבקשות.

מבוא

4. מתאם פעולות הממשלה בשטחים, והזרוע הכפופה לו מת"ק עזה, אמונים על קבלה, בחינה ואישור בקשות של תושבי רצועת עזה לצאת מהרצועה לישראל, לגדה המערבית או לחו"ל, לצרכים שונים. לפי מסמך "מדיניות תנועת אנשים בין מדינת ישראל לרצועת עזה" של משרד הביטחון, מיום 5.5.2011, כלל בקשותיהם של התושבים ליציאה מרצועת עזה לישראל מוגשות לידי מת"ק עזה באמצעות הוועדה האזרחית הפלסטינית. בנוסף, בכל הנהלים המסדירים את אופן הטיפול בבקשות להיתרי יציאה מטעמים שונים, מצוין מפורשות כי הבקשות מועברות למת"ק עזה מהוועדה האזרחית הפלסטינית. ברם, באף מסמך פומבי של המשיבים לא מפורטת שיטת הפעולה המסדירה את אופן העבודה של משרדי המת"ק עם משרדי הוועדה האזרחית הפלסטינית.

*העתק מסמך "מדיניות תנועת אנשים בין מדינת ישראל לרצועת עזה" של משרד הביטחון, מיום 5.5.2011 מצ"ב ומסומן **נספח ע/2**.*

5. אשר על כן, ונוכח עבודתה של העותרת במתן סיוע לתושבי רצועת עזה בהגשת בקשות ליציאה מהרצועה לצרכים שונים וכן נוכח דיווחים שהתקבלו על קשיים בהגשת בקשות וחוסר תקשורת בין הגופים, החליטה העותרת להגיש בקשת חופש מידע למשיבים.

הבקשה לפי חוק חופש המידע

6. ביום 9.12.2014 פנתה העותרת לממונה על חוק חופש המידע במתפ"ש דאז, הגב' הדר הורן, בבקשה לפי חוק חופש המידע לשם קבלת מידע על אודות הנוהל המסדיר את עבודת מת"ק עזה בטיפול בבקשות המועברות על-ידי הוועדה האזרחית הפלסטינית, שנושאן הסדרת יציאתם של תושבים פלסטיניים ממעבר ארז.

7. בבקשה התבקש המידע הבא:

א. האם קיים נוהל המסדיר את עבודת מת"ק עזה אל מול הוועדה האזרחית הפלסטינית לעניין טיפול בבקשותיהם של תושבים פלסטינים ליציאה מרצועת עזה? אם כן, נבקש להעביר אותו לעיוננו וכן לפרסם אותו באתר המתפ"ש בהקדם. כמו כן, האם קיים נוהל כללי בלבד, או נוהל פרטני לכל סוג בקשה ובקשה?

ב. אם לא קיים נוהל מסודר, כיצד מטופלות הבקשות המגיעות מהוועדה האזרחית הפלסטינית למת"ק עזה? ובפרט:

1. באיזו תדירות מועברות הבקשות מהוועדה האזרחית הפלסטינית למת"ק עזה? באיזו דרך, האם באמצעות פקס/דואר אלקטרוני?

2. האם קיים טופס המצורף לכל בקשה המועברת למת"ק? אם כן – מי מנפיק את הטפסים? מי אחראי על מילויים? באיזו שפה הם כתובים? נבקש להעבירם לעיונינו.
3. מה מספר הבקשות המועברות ו/או הפונים שהמת"ק מסוגל לטפל בהם במהלך שבוע עבודה אחד? האם יש חלוקה פנימית של מספר הבקשות על-פי סוגן (חולים, ביקורים וכו'...)? או על-פי גילאי המבקשים והצורך באבחון בטחוני?
4. האם המת"ק מעביר הנחיות לוועדה האזרחית הפלסטינית בדבר הגבלת מספר פניות בתקופת זמן מסוימת (יום/שבוע/חודש), בין כללית ובין לפי חלוקה על-פי סוג הבקשות (חולים, ביקורים וכו'...)? אם כן, נבקש להעבירן לעיונינו.
5. האם המת"ק מעביר הנחיות לוועדה האזרחית הפלסטינית בדבר תעדוף בין הבקשות השונות על-פי סוגן? אם כן, נבקש להעבירן לעיונינו.
6. האם השתנתה שיטת העבודה בין הוועדה האזרחית הפלסטינית לבין מת"ק עזה בעקבות "צוק איתן"? אם כן, מה השתנה?"
8. ביום 18.1.2015 התקבלה הודעה הארכה לפיה יוארך המועד למסירת ההודעה על ההחלטה בבקשה ב-30 ימים נוספים "עקב מורכבות הפניה ושיקולים רלוונטיים נוספים".
העתק הודעת ההארכה מיום 18.1.2015 מצ"ב ומסומן נספח ע/3.
9. ביום 26.2.2015 התקבלה הודעת הארכה שנייה המתוארכת ליום 12.2.2015 לפיה מתאם פעולות הממשלה בשטחים, בהתאם לסמכותו בחוק, האריך את התקופה למתן ההחלטה בבקשה ב-60 ימים נוספים. על-פי ההודעה, "החלטתנו זו של מתאם פעולות הממשלה בשטחים נובעת בשל הצורך בריכוז התייחסות של גורמים רבים". בנוסף, צוין כי "החלטה זו נובעת מהיקף הפנייה ומורכבותה".
העתק הודעת ההארכה מיום 12.2.2015 מצ"ב ומסומן נספח ע/4.
10. עם הודעה זו מיצו המשיבים את ההארכות המנויות בחוק, והיה עליהם להשיב לכל המאוחר עד ליום 12.4.2015. ברם, מאז ועד היום לא נתקבלה כל התייחסות כתובה מהמשיבים ביחס לבקשה.
11. העותרת פעלה על מנת לברר מה עלה בגורל בקשתה וקיימה מאז אפריל מספר שיחות טלפוניות בנושא עם המשיב 2. התשובה שהתקבלה בכל השיחות הייתה כי הנושא עודנו בטיפול וכי ידוע למשיבים כי חרגו ממסגרת הזמנים הקבועה בחוק. בהמשך, ביום 19.4.2015 שלחה העותרת למשיב 2 פנייה בדואר אלקטרוני המתייחסת למספר בקשות חופש מידע אשר עליהן טרם השיבו המשיבים, והבקשה נשוא העתירה ביניהן. הממונה אישר את קבלת הפנייה אך לא השיב לגופו של עניין.
העתק פניית העותרת מיום 19.4.2015 מצ"ב ומסומן נספח ע/5.
12. עקב חשיבות העניין והחריגה הברורה של המשיבים מהוראות החוק, ובטרם תפנה לערכאות, בחרה העותרת למצות את כל הערוצים הרלוונטיים והגישה תלונה ליחידה הממשלתית לחופש המידע, ביום 4.5.2015. בתלונה תיארה העותרת את השתלשלות העניינים וביקשה את

התערבות היחידה לשם קבלת מענה לבקשה ללא דיחוי. יצוין כי התלונה נגעה לארבע בקשות חופש מידע שהוגשו למשיבים וטרם התקבלה עליהן תשובה.

העתק התלונה ליחידה הממשלתית לחופש המידע מיום 4.5.2015 מצ"ב ומסומן נספח ע/6.

13. ביום 5.5.2015 מסר עו"ד מוחמד קדח מהיחידה הממשלתית לחופש המידע כי התלונה הועברה להתייחסות המשיבים בטרם תתקבל בה החלטה. ביום 3.6.2015 נמסר בשיחה טלפונית מנציג היחידה כי התלונה עודנה בטיפול וטרם התקבלה התייחסות מהותית מצד המשיבים. ביום 6.7.2015 התקבלה החלטת היחידה לפיה **תלונת העותרת מוצדקת**, זאת לאחר שהמשיבים טענו כי הם עודם "ממתינים להתייחסות מת"ק עזה והנושא בטיפול". בהחלטה נכתב:

"לפי הנתונים שבידינו, טרם ניתן מענה לבקשה מיום 9/12/2014...זאת עד לעצם יום זה. מבלי להיכנס לשאלות הארכת המועדים, הרי המועד המקסימלי למתן מענה לפי החוק העומד על 120 יום חלף כבר. כיום חלפו מעל ששה חודשים מיום הגשת הבקשה וטרם ניתן מענה" (סעיף 8).

מסקנת היחידה הייתה כי:

"לאחר שקילת העניין ובמסגרת סמכותנו לפי סעיף 8 להחלטת ממשלה 2950, אנו מורים ליחידת מתאם פעולות הממשלה בשטחים לתקן את הליקוי שעלה בפעילותה וזאת בדרך של מתן תשובה לשלוש הבקשות של המתלוננת ללא דיחוי" (סעיף 11. הדגשה במקור, מ.ל).

העתק החלטת היחידה הממשלתית לחופש המידע בתלונה מיום 6.7.2015 מצ"ב ומסומן נספח ע/7.

14. משמיעתה העותרת את כל האפשרויות לקבלת מענה לבקשתה, וטרם התקבלה תשובה, ונוכח ניסיונה רב השנים עם המשיבים אשר מצביע בבירור על כך כי הם אינם פועלים במסגרת הזמנים המחייבת אותם באופן עקבי, לא נותר לעותרת אלא לעתור לבית משפט נכבד זה.

הטיעון המשפטי

זכות הציבור לדעת ולקבל מידע מרשות ציבורית

15. אין צורך להרחיב בדבר עמידתם העקבית של בית המשפט העליון ובית משפט נכבד זה על עקרונות השקיפות והערכים החברתיים העומדים בתכליתו של חוק חופש המידע. גילוי מידע שלטוני הוא כלי לעיצוב התנהגות ראויה של הרשות השלטונית. הוא מאפשר ביקורת ציבורית, מגביר את אמון הציבור ברשויות ומחזק את מבנה המשטר והממשל. נגישות רבה יותר למידע תסייע גם לקידום ערכים חברתיים כגון שוויון, שלטון החוק וכיבוד זכויות האדם. החוק מאפשר פיקוח ובקרה על מעשיה ומחדליה של הרשות (ר' עע"מ 9135/03 המועצה להשכלה גבוהה נ' עיתון הארץ (פורסם בנבו, 19.1.2006); עע"מ 10845/06 שידורי קשת בע"מ נ' הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו (פורסם בנבו, 11.11.2008)) (להלן: **שידורי קשת**). ממשלת ישראל התחייבה לכיבוד העקרונות הקבועים בחוק. (ר' החלטת הממשלה 4515 מיום 1.4.2013,

<http://www.pmo.gov.il/Secretary/GovDecisions/2012/Pages/des4515.aspx>

16. חוק חופש המידע הוא אחד האמצעים להבטחת זרימתו של מידע שהינו חיוני לקיומה ולהבטחתה של דמוקרטיה וכן לקיומה של ביקורת אמיתית על זרועות השלטון. הזכות לקבלת מידע מרשויות ציבוריות היא אחת מזכויות היסוד במשטר הדמוקרטי. היא תנאי בסיסי להגשמתו של חופש הביטוי ולמימוש זכויותיו של אדם בכל תחומי החיים.

החובה להשיב לבקשת חופש מידע

17. חוק חופש המידע מורה לרשות ציבורית להשיב לבקשת חופש מידע לא יאוחר מ-120 יום, מיום קבלת הבקשה, וזאת לאחר שליחת הודעות על ארכות במועדים שנקבעו בחוק ומנימוקים המוגדרים בחוק. המדובר בחובה ברורה וחלוטה להשיב לבקשת חופש מידע במסגרת זמנים קבועה, שאינה נתונה לשיקול דעתה של הרשות המנהלית. לא רק זאת, אלא שהחובה לפעול במהירות וביעילות נובעת גם מחובות ההגיונות, הנאמנות והסבירות של הרשות המינהלית שהינה "מן המושכלות הראשונים של מינהל תקין" (יצחק זמיר, **הסמכות המינהלית - כך ב'** 717 (1996)). על כך כותב ד"ר הלל סומר:

"בקשה לקבלת מידע צריכה להיענות במהירות, ביעילות, בזול וברוב מוחלט של המקרים (שאינם נכנסים לגדרם של הסייגים למסירת מידע על פי החוק), ללא כל עיכוב מיותר המחייב התנצחות עם הרשות ופנייה לערכאות. כל הערמה של קשיים על מימוש הזכות לקבלת מידע פוגעת במטרה הדמוקרטית של הזכות."

(הלל סומר, חוק חופש המידע: הדין והמציאות, **המשפט ח'**, 435, 438, תשס"ג)

18. אם כך, חובתם של המשיבים, על פי חוק, הינה להשיב לבקשת המידע בתוך מסגרת הזמנים הקבועה בחוק ולפרט את הנימוקים לתשובתם. התעלמות מבקשות חופש מידע על-ידי הרשויות סופה לייאש את מבקש המידע ולאין את חוק חופש המידע, על תכליותיו החשובות. ההתעלמות מייצרת עיכובים מיותרים ועלויות כספיות, שניתן היה לחסוך אילו היתה הרשות מקיימת את חובותיה על-פי חוק.

19. במקרה דנן, חרגו המשיבים בבירור מחובתם החוקית שכן לאחר שליחת שתי הארכות הם לא מסרו את החלטתם בבקשה, עד עצם היום הזה. **שתיקת המשיבים מאז חודש אפריל והתעלמותם מפניות חוזרות ונשנות של העותרת, לא רק שפוגעת בזכויות העותרת ובזכויות הציבור הרחב אותו היא מייצגת, ועומדת בסתירה לחובות המשיבים, אלא גם מאיימת על מטרותיו של חוק חופש המידע בכללותו.** קביעתה של היחידה הממשלתית לחופש המידע כי תלונת העותרת מוצדקת, היא ראיה ברורה לכך.

20. המשיבים עשו שימוש ציני באפשרויות שמעניק החוק להאריך את המועד למתן המענה, תוך שהם טוענים כי הבקשה דורשת ריכוז התייחסותם של גורמים שונים, היקפה גדול והיא מורכבת. **אולם כאשר נתבקשו המשיבים "לפרוע" את השטר עליו חתמו, ולהשיב לבקשה לאחר שמיצו את כלל הארכות שהחוק מתיר להם, הם נאלמו דום ולא העבירו כל התייחסות, שלא לומר השיבו לגופה של בקשה. בכך הפרו הם במופגן וללא כל הצדקה את הוראות חוק חופש המידע והעקרונות שעומדים בבסיסו.** זאת ועוד, ממשיכים המשיבים למלא פיהם מים

באשר לצפי לקבלת תשובה לבקשה בעתיד הקרוב. **שתיקתם המוחלטת באשר לבקשה מאז אפריל 2015 הינה תמוהה, ואינה מתיישבת עם דבריהם בהודעות ההארכה כי הבקשה מצריכה ריכוז התייחסות של גורמים רבים, ריכוז שהעותרת הניחה כי המשיבים עמלים עליו במרץ.**

21. למרבה הצער, אין זו הפעם הראשונה שנדרשת העותרת להגיש עתירה לפי חוק חופש המידע לבית משפט נכבד זה ולבזבז זמן שיפוטי יקר על מנת לעורר את המשיבים לפעול כפי שמחייב אותם החוק. לעותרת ניסיון ארוך שנים בשליחת מכתבים ובקשות חופש מידע למשיבים על מנת שיפעלו לפרסם את ההנחיות המנהליות והנהלים לפיהם הם פועלים ועל מנת לקבל מידע שהינו חיוני לציבור. ניסיון העותרת מלמד כי בקשות רבות למידע ולפרסום נהלים נענו רק לאחר הגשת עתירות. למעשה, אף המסמכים עליהם התבססה הבקשה נשוא עתירה זו, קרי מסמך "מדיניות תנועת אנשים בין מדינת ישראל לרצועת עזה" של משרד הביטחון, וכן הנהלים הספציפיים העוסקים במתן היתרי יציאה מרצועת עזה, נחשפו ופורסמו אך ורק בזכות עתירות חופש מידע שהגישה העותרת (ר' עת"מ 51147-05-14 **גישה נ' מתפ"ש** (תלוי ועומד)). יש להביא קץ להתנהלות הבלתי תקינה בעליל של המשיבים, המצריכה הגשת עתירות לשם חשיפת נהלי עבודה ומידע חיוני לציבור.

אינטרס העותרת בפרסום המידע המבוקש

22. למעלה מן הצורך ואף על פי שבהתאם להוראות סעיף 7(א) אין מבקש המידע חייב לנמק את בקשת המידע או להציג את הטעם שבבקשתו, תציג העותרת בקצרה את הטעם שבקבלת המידע שנתבקש מהמשיבים.

23. המידע המבוקש, שטרם נמסר, הכרחי לציבור הפונים אותו מייצגת העותרת שכן בקשותיהם ליציאה מרצועת עזה לישראל, לגדה המערבית ולחו"ל מטופלות ראשית על ידי הוועדה האזרחית הפלסטינית ושנית על ידי מת"ק עזה. על מנת שתוכל העותרת לסייע לפונים אלו להגיש את בקשות היציאה ולעקוב אחר קבלתן במת"ק עזה ואישורן, ביקשה היא לקבל ולפרסם בציבור את נהלי העבודה של המת"ק עם הוועדה. מדובר בבקשה לקבלת מידע טכני-פרוצדוראלי בנוגע לאופן עבודת הגופים זה עם זה. אכן, נהלי העבודה, התיאום והקישור בין הצד הישראלי, הוא מת"ק עזה, לבין הוועדה האזרחית הפלסטינית, עומדים בבסיס מנגנון הנפקת ההיתרים לתושבי רצועת עזה המבקשים לצאת מהרצועה ומכאן חשיבותם.

24. זאת ועוד, בשנים האחרונות קיבלה העותרת פניות מרובות של תושבי עזה המדווחים על הוראות שונות שקיבלו עובדי הוועדה האזרחית הפלסטינית מצד המשיבים, שמשמעותן הטלת מגבלות על מספר הבקשות שהוועדה רשאית להעביר למת"ק בתקופה מסוימת; הגבלת מספר בני המשפחה שיכולים לבקש להשתתף בחתונה של קרוב משפחה מדרגה ראשונה, על אף העובדה שהם עומדים בקריטריונים; הגבלת מספר בני המשפחה שיכולים לבקר חולים בגדה המערבית וכדומה. כדי להיטיב לייצג את תושבי רצועת עזה בפניותיהם לוועדה ולמת"ק, מבקשת העותרת לקבל את סדרי העבודה בין הגופים.

האינטרס הציבורי בפרסום המידע המבוקש

25. בעניין **שידורי קשת** קבע בית המשפט כי האינטרס המרכזי בגילוי המידע הוא היכולת לבקר את פעולתה של הרשות על מנת לקיים דיון ציבורי מושכל ולאפשר ביקורת ציבורית על הרשות (עניין שידורי קשת, פס' 77-81). בנוסף, קיים אינטרס ציבורי ברור בחיוב הרשויות לפעול בשקיפות, תוך שהן מכירות בכך שהמידע שברשותן הוא משאב ציבורי. גילוי המידע המבוקש דרוש על מנת להבטיח כי רשויות המינהל יכבדו את הוראות החוק ואת התכלית העומדת בבסיסו. דבר זה נכון שבעתיים כאשר מדובר במשיבים דן, הכושלים לא פעם בעמידה בהוראות החוק ובעקרונות השקיפות והביקורת שבבסיסו.

26. מניסיונה של העותרת ומניסיונם של ארגונים רבים אחרים, בינלאומיים ומקומיים כאחד, הסדרים שונים הנוגעים למנגנון הנפקת ההיתרים לתושבי רצועת עזה עודם באפלה והדבר נכון במיוחד באשר לאופן עבודת המת"ק עם הוועדה האזרחית, שהיא למעשה הכתובת היחידה של אותם תושבים. כאמור, על פי מסמך "מדיניות תנועת אנשים בין מדינת ישראל לרצועת עזה" של משרד הביטחון, אין התושבים רשאים לפנות ישירות למת"ק עזה ועתיד בקשתם תלוי כולו בקשר השוטף, הרצוף והיעיל שבין הוועדה לעובדי המת"ק. בנסיבות אלו, אי חשיפת נהלי העבודה בין הגופים הנוגעים לדבר פוגעת בתושבים הפלסטיניים המוחלשים ממילא ועומדת בסתירה לעקרונות השקיפות והתקינות השלטונית. לפיכך, ישנו אינטרס ציבורי בבירור וחשיפה של יחסי העבודה בין הגופים.

27. יודגש: אין המדובר רק בשאלה כללית של שקיפות וביקורת ציבורית על הרשות. המידע המבוקש הינו בעל השלכות משמעותיות באשר למימוש זכויותיהם הבסיסיות ביותר של התושבים- הזכות לחופש תנועה והזכות לחיי משפחה. בהעדר מידע על אודות נהלי העבודה של המת"ק עם הוועדה האזרחית מתקשים התושבים לכלכל צעדיהם ולהגיש בקשות להיתרי יציאה שהינן בעלות סיכוי כלשהוא להתקבל. כך, מסוכלת שוב ושוב יכולתם לממש את זכותם לחופש תנועה, חופש עיסוק, חיי משפחה ועוד.

סיכום

28. המשיבים חרגו חריגה בוטה ומפורשת מהוראות חוק חופש המידע ונמנעו מלהשיב לבקשת חופש המידע שהגישה העותרת לפני שבעה חודשים. היחידה הממשלתית לחופש מידע מצאה גם היא כי התלונה מבוססת ומוצדקת, אך לא הצליחה לסייע בקבלת המידע המבוקש. למרבה הצער, מדובר בפרקטיקה רווחת של המשיבים אשר נמנעים מלהשיב לבקשות חופש מידע רבות המוגשות להם, במסגרת הזמנים הקבועה בחוק ובכלל.

29. לעותרת יש עניין בקבלת המידע, הן לצורך ביצוע עבודתה והן מפאת העניין הציבורי שבמידע המבוקש. נוכח האינטרס הציבורי והאינטרס הפרטי של העותרת ושל ציבור הפונים אותו היא מייצגת, יש להביע התנגדות מפורשת למדיניות ההסתרה וההתעלמות בה נוקטים המשיבים.

30. לא יכולה להיות מחלוקת כי הנתונים שהתבקשו צריכים להיות מצויים בידי המשיבים וזמינים לפרסום, מאחר שהמשיב 1 הוא המוסמך לקבוע את סדרי העבודה בין מת"ק עזה לבין הוועדה האזרחית הפלסטינית. אף בהעדר נוהל ברור המסדיר את יחסי העבודה, ודאי סבירה בקשתה של העותרת לקבל מידע באשר לאופן בו מתבצע הקשר בין הגופים בפועל.

31. המשיבים לא השיבו כלל לבקשה וממילא לא הצביעו על סיבה שבגינה על הבקשה להידחות. משלא הוצג כל טעם להימנעות ממסירת המידע, חייבת הרשות במסירתו ללא שיהוי שהרי מידע זה שייך לציבור. אף אם היה נטען טעם רלוונטי כלשהו להימנעות ממסירת המידע, וכאמור לא נטען עד עצם היום הזה, הרי שהעניין הציבורי בגילוי המידע המבוקש מצדיק את מסירתו. מכל מקום, העותרת מתקשה לראות כיצד יוכלו המשיבים להעלות עתה טעם רלוונטי להימנעות ממסירת המידע, לאחר שמשך שבעה חודשים הם נמנעים מלהשיב כלל לבקשה, מלבד אמירות כלליות על כך שהיא נמצאת בטיפול ומצריכה ריכוז התייחסותם של גורמים רבים. עם זאת, ככל שהמשיבים יעלו טענה מאוחרת בדבר צידוק חוקי להימנעות ממסירת המידע, העותרת שומרת על זכותה להרחיב בסוגיה זו, לרבות לעניין קבילותה של טענה שכזו במועד כה מאוחר ורק לאחר הגשת עתירה. בית המשפט אינו המקום לברר טענות ראשוניות.

32. לאור כל האמור, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבים להשיב לבקשת העותרת ולמסור לידיה את המידע המבוקש במלואו. כמו כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להשית על המשיבים את הוצאות העותרת, לרבות שכ"ט עו"ד. נוכח מיצוי ההליכים המקיף בו נקטה העותרת, ונוכח ההתעלמות המופגנת של המשיבים מבקשת חופש המידע דנן ומבקשות אחרות בעבר, מתבקש בית המשפט הנכבד לשקול להשית הוצאות גבוהות מהרגיל על המשיבים.

מיכל לופט, עו"ד
ב"כ העותרת

7.7.2015